

عنوان مقاله:

تصمیم گیری در مدیریت استراتژیک و اثرگذاری سازمان در بهبود عملکرد مدیریت شهری

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بین رشته ای در عمران، معماری و مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فرامرز اکبری - نویسنده شهرداری تهران و کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری - بهسازی و نوسازی دانشگاه پیام نور مرکز ساری -
مازندران - ایران

خلاصه مقاله:

از ویژگی های بارز مدیریت استراتژیک، تاکید آن بر تصمیم گیری استراتژیک است. هر چه سازمان ها بزرگ تر و پیچیده تر و هر قدر با محیط های نامطمئن تری روبه رو می شوند، کار تصمیم گیری استراتژیک دشوار تر و پیچیده تر می شود. با در نظر داشتن دیدگاه انتخاب استراتژیک که قبلا اشاره شد، برای هر سازمان و هر مجموعه ای که طالب پیشرفت و توسعه است، یک چارچوب تصمیم گیری استراتژیک پیشنهاد می شود. قبل از پرداختن به مبحث تصمیم گیری استراتژیک ابتدا به مبحث استراتژی و رویدادهای بیدارکننده آن می پردازیم. هنری مینتزبرگ، پس از انجام تحقیقاتی زیاد، دریافت که تدوین استراتژی یک فرایند منظم و پیوسته نیست: «تدوین استراتژی اغلب فرایندی نامنظم و ناپیوسته است که با یک جرقه آغاز می شود. در طراحی و توسعه استراتژی، دوره هایی از ثبات وجود دارد؛ ضمن آن که دوره هایی از نوسان، تغییرات جزئی، بی هدفی و تغییرات جهانی نیز به چشم می خورد. این طرز نگرستن به تدوین استراتژی به عنوان فرایندی نامنظم، بیانگر تداوم مجموعه مشخصی از اعمال است تا جایی که اشتباهی رخ داده و یا این که فرد مجبور به بازنگری و تفکر درباره اعمال و اقدامات خود شوند. این دوره در سازمان به اصطلاح مدیریتی «تغییر جهت تدریجی استراتژیکی» نام دارد و ممکن است ناشی از اینرسی در بخشی از سازمان باشد یا ممکن است منعکس کننده این باورمدیریت باشد که استراتژی جاری و فعلی هنوز مناسب است و فقط باید کمی «تنظیم» بشود. در این مقاله به بررسی چگونگی این روند به صورت مروری و کتابخانه خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

تصمیم گیری، استراتژیک، سازمان، مدیریت شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1426198>

